

“Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.”

(Žd 13.8)

OBEŽNÍK

Október 2007

Ewald Frank

Srdečne zdravím všetkých bratov a sestry v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi vo všetkých krajinách a národoch. V tomto obežníku má byť všetkým objasnené, aká zodpovednosť je spojená s Božím povolaním a poslaním.

O **Izaiášovi**, ktorý bol vo videní presadený do prítomnosti Božej a počul to “*Svätý, svätý, svätý je Pán zástupov!*” čítame, že zvolal: “*Beda mi, som stratený ... som muž nečistých pier a bývam uprostred ľudu nečistých pier...*” Potom, sa jeho pier dotklo žeravé uhlie, a tým boli jeho vina a hriech vyhladené. “*Potom som počul hlas všemohúceho Pána ako hovorí, Koho máme poslať, a kto bude mojim poslom? a odpovedal som: Pane tu som mňa pošli.*”

Jeremiáš povedal: “*A stalo sa slovo Hospodinovo ku mne povediac: Prv ako som ťa utvoril v lone matky, znal som ťa, a prv ako si vyšiel zo života, posvätil som ťa, za proroka národom som ťa dal.*” (Jer 1.4-5)

O **Ezechielovi** je povedané: “*... stalo sa zreteľne slovo Hospodinovo k Ezechielovi, synovi Búziho, kňazovi, v zemi Chaldejov, na rieke Chebáre, a bola tam nad ním ruka Hospodinova.*” (Ezechiel 1.3)

O službe prorokov píše apoštol **Peter**: “*Ktorým bolo zjavené, že nie sebe, ale nám slúžili tým, čo vám je teraz zvestované skrze tých, ktorí vám zvestovali evanjelium v Svätom Duchu, poslanom s neba, do čoho žiadajú si anjeli nazrieť.*” (1Pt 1.12)

Vo svojom dopise Timoteovi zdôrazňoval **Pavol**: “*Každé písmo, vdýchnuté Bohom, je aj užitočné na vynaučovanie, karhanie, naprávanie, na výchovné káznenie v spravodlivosti, aby bol človek Boží dokonalý, ku každému dobrému skutku pripravený.*” (2Tm 3.16-17).

Poslanie a zodpovednosť

Boh, Pán pôsobí vždy tým istým spôsobom. On sám rozhodne čo sa musí stať, ako, kedy a skrze koho sa to deje. **Celé Sväté Písmo je Božie Slovo** a objasňuje nám celkový Boží spásny plán. Boh hovoril skrze Ním posvätených mužov. Preto na tom skutočne záleží aby sme na to počúvali a verili tak ako hovorí Písmo. Starý a Nový zákon sú v dokonalej harmónii: V starom zákone Boh predpovedal všetko, čo je v Jeho spásnom pláne ustanovené, a v priebehu Novej zmluvy sa to naplňa, až do okamihu, keď čas pomíne vo večnosti.

Každý Boží muž mal zodpovednosť, ktorá na neho bola položená, prostredníctvom jeho Božského povolania. **Noe** mal zvláštnu zodpovednosť pre svoj čas, a navyše ako symbol pre konečný čas. Náš Pán povedal: *“A ako bolo vo dňoch Noeho, tak bude aj vo dňoch Syna človeka;”* (Lk 17.26). On poverenie Božie presne vykonal, tak že varoval ľud Boží pred prichádzajúcim súdom, a vo viere a poslušnosti začal stavať koráb (1M 6.22). Noe našiel u Boha milosť k tomu, aby činil Božiu vôľu. Bezbožníci prešli pomimo varovnej zvesti a korábu a zahynuli. To, že Ježiš v duchu odišiel, aby im v žalári kázal *“ ... v ktorom aj odídúc kázal duchom v žalári...”* (1Pt 3.19-22), im nebolo nič platné, bolo neskoro. Len tí, ktorí do korábu vošli, boli zachránení.

Noe chodil s Bohom a konal všetko presne tak, ako mu bolo prikázané. Práve tak musíme i my chodiť s Bohom a činiť všetko presne podľa Slova. Najprv Boh uzavrel zmluvu s ním a potom aj s celým ľudstvom, pričom dal dokonca dúhu ako znamenie, a dal zaslúbenie, že zem už nikdy nezničí potopou. *“A Boh povedal: Toto bude znamením smluvy, ktorú ja dávam medzi sebou a medzi vami a medzi každou živou dušou, ktorá je s vami, na večné pokolenia: svoju dúhu dávam na oblaku, a bude znamením smluvy medzi mnou a medzi zemou, a bude, keď zaoblačím oblakom nad zemou, že sa ukáže dúha na oblaku, a vtedy sa rozpamätám na svoju smluvu, ktorá je medzi mnou a medzi vami ako i medzi každou živou dušou v každom tele, a nebude viacej vôd na potopu, aby skazila každé telo.”* (1M 9.12-15) S nami Boh skrze krv na kríži Golgoty uzavrel večnú zmluvu: *“A povedal im: Toto je moja tej novej*

zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých.” (Mk 14.24) V Zjavení 10 prichádza Pán bezprostredne pred začiatkom Svojho kráľovského panovania ako Anjel zmluvy s dúhou nad Svojou hlavou a kladie Svoj nárok na Zem ako právoplatný majiteľ tak, že Svoje nohy postaví na more a zem.

Abrahám, otec viery, nehľadel na okolnosti, ale hľadel na toho Neviditeľného ako keby ho videl. Preto videl naplnenie zaslúbenia, ktoré mu Boh dal. S Abrahámom začína plán spasenia dostávať reálnu podobu. Náš Spasiteľ sa nazýva aj Syn Abrahámov (Mt 1.1), *“A požehnám tých, ktorí ťa žehnajú, a tých, ktorí ti zlorečia, preklajem, a budú požehnané v tebe všetky čelade zeme.”* (1M 12.3). Apoštol Pavol to pre nás zhrnul: *“Tak ako Abrahám uveril Bohu, a počítalo sa mu to za spravodlivosť. A tedy vedzte, že tí, ktorí sú z viery, sú synmi Abrahámovými. A Písmo predvidiac, že Boh z viery ospravedľňuje pohanov, predzvestovalo Abrahámovi: Požehnané budú v tebe všetky národy.”* (Gal 3.6-14) Zodpovednosť Abraháma bola príkladom pre všetkých veriacich: *“... a aby bol otcom obriezky nie len tým, ktorí sú z obriezky, ale aj tým, ktorí kráčajú v šlapajach viery, viery v neobriezke, nášho otca Abraháma.”* (Rm 4.12). Boh mu nakoniec skrze Sáru daroval zaslúbeného syna. Potom v plnej poslušnosti činil, čo mu Boh prikázal, a bol dokonca pripravený obetovať Izáka ako obeť, pretože veril, že by ho Boh vzkriesil z mŕtvych. (Rm 4.17, Žd 11.19). Toto je pravá, živá viera, v priamej zodpovednosti pred Bohom. Ak aj my, tak ako Abrahám, veríme všetkým zaslúbeniam Božím, tak ich uvidíme naplnené, pretože sú v Ježiši Kristu áno a amen (2Kor 1.20).

Mojžiš mal veľkú zodpovednosť za Izrael zodpovedajúcu jeho povolaniu. Boh, ten Pán sa mu zjavil v ohnivom kre a poveril ho, aby vyviedol ľud, pričom ho uistil, že bude s ním. *“A ešte riekol Boh Mojžišovi: Takto povieš synom Izraelovým: Hospodín, Boh vašich otcov, Boh Abrahámov, Boh Izákov a Boh Jakobov, ma poslal k vám. Toto je moje meno naveky, a to je moja pamiatka z pokolenia na pokolenie.”* (2M 3.15). Mojžiš mal veľkú zodpovednosť za Izraelskú cirkev, v súvislosti s naplnením zaslúbenia, ktoré Pán dal Abrahámovi: *“Vedz istotne, že tvoje semeno bude pohostínom v zemi, ktorá nebude patriť im, a budú im, ľuďom tej zeme, slúžiť, a budú ich trápiť štyristo rokov. Ale aj národ, ktorému budú slúžiť, ja budem súdiť, a potom vyjdú s veľkým majetkom.”* (1M 15.13-14) On videl toto zaslúbenie naplnené a smel

vyviesť ľud izraelský z otroctva. Mojžiš sa dožil toho, že videl, ako sa Izrael stal „prvorodeným synom“ (2M 4.22-23), „ľudom Božím“ (2M 5.1) a „cirkvou Božou“ (2M 12).

“A Hospodin hovoril Mojžišovi tvárou v tvár, tak ako hovorí človek so svojím priateľom.” (2M 33.11a). A Mojžiš prosil Pána: “A tak teraz prosím, ak som našiel milosť v твоjich očiach, prosím, oznám mi svoju cestu, aby som ťa poznal, aby som našiel milosť v твоjich očiach, a vidz, že tento národ je твоjím ľudom.” (2M 33.13). To je túžba každého pravého služobníka Božieho. Zodpovednosť Mojžiša pred Bohom spočívala v tom, urobiť všetko tak, ako mu bolo prikázané, a skladať svedectvo o tom, čo mu bolo zjavené. Tak je to napísané v Novom zákone: “A Mojžiš pravda bol verný v celom jeho dome, ako služobník, na svedectvo toho, čo malo byť hovorené...” (Žd 3.5-6).

Jozua mal taktiež zvláštnu zodpovednosť, totiž previesť ľud, ktorý bol vyvedený von, cez Jordán do zaslúbenej zeme. Boh Pán hovoril k Jozue-mu: “Mojžiš, môj služobník zomrel; preto teraz vstaň a prejdí cez tento Jordán, ty i všetok tento ľud, do zeme, ktorú im ja dám, synom Izraelovým.” (Jozua 1.2) Potom Jozua prikázal: “A Jozua prikázal správcom ľudu a povedal: Prejdite stredom tábora a prikážte ľudu povediac: Nachystajte si potravu, lebo po troch dňoch prejdete cez tento Jordán, aby ste vošli ta a zaujali do dedičstva zem, ktorú vám dá Hospodin, váš Boh, aby ste ju tedy zaujali do dedičstva.” (Jozua 1.10-11). Prirodzený pokrm bol potrebný na posilnenie, aby ľud mohol zaujať zaslúbenú zem. My potrebujeme na posilnenie duchovný pokrm, aby sme mohli dosiahnuť vlastníctvo všetkého, čo nám Boh zaslúbil. Jozua mal taktiež veľkú zodpovednosť v súvislosti s ľudom izraelským. Pod jeho službou nastalo dokončenie diela, ktoré Boh skrze Mojžiša započal. Slovo zjavené prorokovi Mojžišovi sa nachádzalo v truhle zmluvy, ktorá bola nesená na to určenými mužmi. Múry Jericha padli a slnko ostalo na nebi stát tak dlho, až kým ľud nedosiahol úplné víťazstvo (Jozua 10).

Eliáš mal poverenie zaviesť ľud izraelský späť k Bohu. Šiel na horu Karmel a vzal 12 kameňov symbolizujúcich 12 kmeňov izraelských, postavil oltár, položil naň obeť, vylial naň vodu a volal k Bohu, tomu Pánovi v čase suchej obete. Vypočutie nastalo okamžite, pretože Eliáš učinil všet-

ko podľa príkazu Pánovho. Modlil sa: *“Vyslyš ma, Hospodine, vyslyš ma, aby poznal tento ľud, že ty, Hospodine, si Boh, a že si to ty, ktorý si obrátil jeho srdce naspäť.”* (1Kráľ 18.37) Boh odpovedal ohňom, ktorý spálil zápalnú obeť aj s oltárom. *“Keď to uvidel všetok ľud, padli všetci na svoju tvár a povedali: Hospodin je Boh! Hospodin je Boh!”* Toho dňa nastal koniec 400 prorokov Bálových a 400 prorokov Astartiných. Eliáš mal v tom čase najväčšiu zodpovednosť na zemi. V sile Božieho povolania poslušne činil to, čo mu Boh Pán prikázal, a Boh Pán obrátil k sebe srdcia všetkého ľudu.

Všetci proroci, ktorých Boh počas Starého zákona vyvolil a poslal, mali vždy službu podľa spôsobu Božského povolania a veľkú zodpovednosť pred Bohom, akú nemal v tom čase nikto iný. Ale so službou **Jána Krstiteľa** na začiatku Nového zákona bola spojená zvláštna zodpovednosť v súvislosti so spásnym plánom: On bol zaslúbený prorok, ktorý mal predstaviť Mesiáša. On bol muž, ktorého Boh poslal k svojmu ľudu so zvestou: *“... aby všetci uverili skrze neho.”* (Jn 1.6-13) Na základe rady, od večnosti učinenej Bohom, on pripravil Pánu cestu, a obrátil srdcia tých, ktorí boli vo viere starozákonných otcov, k viere detí Novej zmluvy. On bol určený k tomu účelu, aby pripravil Pánu ľúby ľud. V evanjeliu Lukáša 1.16-17 sa píše: *“A mnohých zo synov Izraelových obráti k Pánovi, ich Bohu. A on sám pôjde pred ním v duchu a v moci Eliášovej obrátiť srdcia otcov na deti a neposlušných k rozumnosti spravodlivých, aby pripravil Pánovi pripravený ľud.”*

Kto vlastne môže pochopiť zodpovednosť, ktorá prichádza s Božím poverením a Bohom zaslúbenou službou, ktorá je priamo spojená so spásnym plánom? Pán zaslúbil v Malachiášovi 3.1: *“Hľa, posielam svojho anjela, a upraví cestu pred mojou tvárou.”* Skrze proroka Izaiáša bolo predpovedané: *“Hlas volajúceho na púšti: Upravte cestu Hospodinovu, urovnajte na pustine hradskú nášmu Bohu!”* (Izaiáš 40.3) V Novom Zákone môžeme nájsť potvrdenie tejto služby na niekoľkých miestach: ev. Matúša 11.12-13, ev. Marka 1.1-4, ev. Lukáša 7.27-30, ev. Jána 1.19-28.

Náš Pán prišiel ako zaslúbený Mesiáš a Spasiteľ. Niektorí ho prijali, iní ho odmietli. Tým, ktorí ho prijali bola daná moc stať sa synmi Božími. (Jn 1.12-13). Keď prišiel v tele, niesol tú najvyššiu zodpovednosť, ktorou bolo

dokonanie diela spásy. Apoštol Pavol píše: *“Aj my vám zvestujeme o tom zasľúbení, ktoré dostali otcovia, že ho Boh naplnil ich deťom, nám, vzkriesiac Ježiša z mŕtvych.”* (Sk 13.32-33). Našou zodpovednosťou dnes je zvestovať dokonané dielo spásy celému ľudstvu. To je poverenie novozákonnej cirkvi od jej založenia v deň Letníc.

Apoštol Peter bol vyvolený, aby povstal spomedzi bratov, keď boli sto dvadsiati zhromaždení v hornej sieni. On bol tiež muž s poverením v priamej zodpovednosti pred Bohom. Peter bol prvý, komu Pán zveril kľúče Kráľovstva na základe Božského zjavenia Ježiša Krista, ktoré mu bolo darované (Mt 16). On konal v súlade s priamymi nariadeniami zmŕtvychvstalého Pána. Muž Boží prvej hodiny kázal prvé kázanie pod priamym vedením a inšpiráciou Svätého Ducha. Na tomto mieste musí byť viackrát zopakované, že posledné kázanie, ktoré bude kázané mužom Božím pred príchodom Ježiša Krista, bude práve také, ako bolo vtedy to prvé. Krst bude vykonávaný presne tak, ako bol vykonaný prvý krst v čase, keď bola novozákonná cirkev založená.

Biblický vzor je platný od prvého až po posledný deň času milosti. Najprv prichádza kázanie, ktoré spôsobí vieru, potom Svätý Duch vedie osobu k pokániu a následne prichádza krst každého pravého veriaceho v mene Pána Ježiša Krista.

Obrátenie a poverenie **apoštola Pavla** sú známe každému čitateľovi Biblie. Jeho služba prišla s jedinečnou zodpovednosťou pre novozákonnú cirkev. On zaradil všetky veci v cirkvi do ich Božského poriadku, ukázal správne spojenie služieb a darov Ducha, ktoré boli dané na vzdelávanie zboru, a zaoberal sa podrobne každou biblickou témou. Jeho poverenie bolo to najdôležitejšie pre novozákonnú cirkev. Bol to apoštol Pavol, kto vyslovil prekliatie na každého, kto by kázal iné evanjelium (Gal 1). Dnes je náboženský svet preplnený ľuďmi, ktorí kážu iného Ježiša a iné evanjelium, pretože prijali iného ducha (2Kor 11.4).

Apoštol Ján, ktorý bol vypovedaný na ostrov Patmos z dôvodu Slova Božieho a pre svedectvo Ježiša Krista (Zj 1.9), mal taktiež zvláštnu zodpovednosť pred Bohom. Tam, v úplnej izolácii od civilizácie, mu Pán ukázal

veci, ktoré sa majú stať tesne pred koncom času. Videl Pána na Jeho tróne (Zj 4), videl tajomnú knihu zapečatenú siedmymi pečaťami (Zj 5), videl nevestu v nebesiach a počul premožiteľov spievať mocné Aleluja (Zj 19). Videl tisícročné panovanie Krista, videl prvé a druhé vzkriesenie, videl súdy pred bielym trónom (Zj 20). Videl dokonca nové nebesia a novú zem (Zj 21). Nikto iný v tom čase nemal rovnaké povolanie a s tým spojenú priamu zodpovednosť pred Bohom. Musel spísať všetko, čo videl a počul (Zj 1.11), aby sme to mali ešte aj my dnes. Amen!

Počas cirkevnej histórie sa na scéne objavili mnohí muži bez priameho poverenia a služby. Boli to muži, ktorí nadšení náboženstvom vyšli z poľanstva a obrátili sa ku kresťanstvu, ale nie k Ježišovi Kristovi. Od Nicejského koncilu v roku 325 bolo formulované úplne nebiblické vyznanie viery a v rímskom cisárstve bola založená ľudová cirkev, bez apoštolov a prorokov – čo bolo úplne v protiklade s originálnou cirkvou, ktorá bola vzbudovaná na základe apoštolov a prorokov (Ef 2.20). Po tisícročnom kráľovaní katolíckej cirkvi prišiel mocný duchovný prelom v čase reformácie. Muži ako Wycliff, Hus a iní boli osvietení Duchom Božím, pretože vzali Sväté Písmo do svojich rúk a Slovo Božie do svojich srdc a takto dláždili cestu reformátorom. Potom prišli Martin Luther, Philip Melancton, Juldrych Zwingli, John Calvin a iní, ktorí usilovali o slobodné zvestovanie evanjelia. Ďalšie prebudenia nasledovali počas pôsobenia Johna Wesleyho, zakladateľa Metodistickej cirkvi, Johna Smitha, zakladateľa Baptistickej cirkvi, Menno Simonsa, zakladateľa Mennonitskej cirkvi, a až k Dwightovi Moodymu a mnohých iných. Svet taktiež vie o mocnom vyliatí Svätého Ducha a letničnom prebudení na prelome 20. storočia. Jednoduchí kazatelia boli naplnení Svätým Duchom a svedčili o Ježišovi Kristovi ako svojom osobnom Spasiteľovi a taktiež o krste Duchom Svätým a ohňom (Mt 3.11-12, Sk 11.15-16 a iné).

Po druhej svetovej vojne prišiel na scénu William Branham. Mal zvláštne povolanie a poverenie a prorockú službu. Dokonca aj jeho odporcovia musia pripustiť, že taká služba nebola na zemi prítomná od času nášho Pána. 7. máj 1946 bol veľmi zvláštny deň, ktorý si Boh vyvolil, aby poveril Svojho služobníka a oznámil mu účel spojený s jeho povolaním. S tým pri-

chádzame k hlavnému zaslúbeniu pre náš čas, ktoré nemohlo zostať ne-naplnené. Opakovane som povedal, že Boh činí všetky veci súvisiace s Jeho plánom Spásky podľa Jeho Slova, aby mohli byť kedykoľvek overené. Skúška musí byť preto vždy založená iba na Božom Slove. Každé proroctvo a zaslúbenie týkajúce sa prvého príchodu Krista bolo vtedy doslova naplnené, ale zákonníci a učení Písma to nepoznali, pretože boli duchovne zaslepení svojimi vlastnými výkladmi. Zdá sa, že dnes sa história v tomto zmysle opakuje. Biblické proroctvá nesmú byť za žiadnych podmienok vykladané (2Pt 1.20), musia byť videné a spoznané vo svojom naplnení. Výklady sú vždy dielom nepriateľa, a vlastne len prekážajú a vskutku nám zabraňujú vidieť naplnenie proroctiev skrze zjavenie.

Pre túto úplne záverečnú časť času milosti dal Boh Pán sám zaslúbenie: “Hľa, ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Hospodinov, veľký a strašný.” TO JE TAK HOVORÍ PÁN. Stále ešte žijeme v čase milosti, ktorý je taktiež nazývaný “deň spasenia” (Izaiáš 49-6-8, 2Kor 6.2). Čas milosti začal prvým príchodom Krista a pre národy skončí návratom Krista, tak ako je nám to zaslúbené v evanjeliu Jána 14.1-3. Až vtedy započne posledný a hrozný deň Pána. Naveky verný Boh bdel nad Svojim Slovom a naplnil to, čo zaslúbil. Ako inak by to aj mohlo byť? Vskutku nám poslal muža, ktorého určil za proroka, ako bol Eliáš. Ktokoľvek to nepoznáva alebo neprijíma, žije v duchovnej temnote a nie je v Kráľovstve Božom, alebo ešte nepoznal milostivé navštívenie Božie. Až potom, čo nám bolo prorocké Písmo zjavené, žiari a prináša svetlo do temnoty (2Pt 1.19).

V tejto súvislosti vyvstáva nasledovná otázka: Čo je to deň Pánov, pred ktorým mal byť poslaný muž ako Eliáš? Už sme stručne spomenuli Eliášove skutky. Teraz sa jedná o poverenie pre náš čas, a to je obrátiť srdcia Božích detí od všetkého, čo nesúhlasí so Slovom, a priviesť ich späť k Pánu. Teraz, tak ako na počiatku, musí byť zvestované pôvodné učenie dvanásťich apoštolov cirkvi na konci času, aby mohla byť prinavrátená do pôvodnej harmónie a vzbudovaná na pravom základe apoštolov a prorokov, kde je sám Ježiš Kristus uhoľný kameň (Ef 2.13-22).

Čo sväté Písmo predpovedá? Na jednej strane hovorí, že povstanú mnohí falošní proroci a falošní kristovia a zvedú mnohých – ak by bolo možné i vyvolených (Mt 24). Na druhej strane je nám dané všetko obsahujúce zaslúbenie: “Hľa, ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Hospodinov, veľký a strašný.” (Mal 4.5-6)

Náš Pán v Novom Zákone opätovne potvrdil toto veľmi dôležité zaslúbenie: “Eliáš pravda príde prv a napraví všetko.” (Mt 17.11)

“A on im povedal: Eliáš pravda príde prv a napraví všetko.” (Mk 9.12). Odvolával sa taktiež na už ukončenú službu Jána Krstiteľa, ktorý prišiel v Duchu a moci Eliáša: “Ale hovorím vám, že aj Eliáš už prišiel, a urobili mu, čo chceli, ako je o ňom napísané.” (v.13)

Nasledujúce miesta z Písma ukazujú, čo sa stane, keď príde deň Pánov:

“Hľa, deň Hospodinov prichádza, ukrutný, prchlivosť a pála hnevu, aby obrátil zem na púšť, a jej hriešnikov zahladí z nej.” (Izaiáš 13.9)

“Slnce sa obráti na tmu a mesiac na krv, prv ako príde deň Hospodinov, veľký a strašný.” (Joel 2.31)

“Lebo je blízko deň Hospodinov, ktorý príde na všetky tie národy.” (Ob 1.15)

“A hneď po súžení tých dní zatmie sa slnce, a mesiac nedá svojej žiare, a hviezdy budú padať z neba, a nebeské moci sa budú pohybovať.” (Mt 24.29)

“A v tých dňoch, po tom súžení, slnce sa zatmie, a mesiac nedá svojho svetla” (Mk 13.24)

“A dám vidieť zázraky hore na nebi a znamenia dole na zemi, krv a oheň a dymovú paru. Slnce sa obráti na tmu a mesiac na krv, prv ako príde deň Pánov, veľký a slávny.” (Sk 2.19-20)

“Lebo sami dôkladne viete, že deň Pánov príde tak ako zlodej v noci.” (1Tes 5.2)

“Ale príde deň Pánov ako zlodej v noci, v ktorý pomínú nebesia s rachotom, a živly, rozpálené ohňom, sa rozplynú, a zem i diela, ktoré sú na nej, zhoria.” (2Pt 3.10)

Apoštol Ján bol v Duchu vzatý priamo do dňa Pánovho (Zj 1.10). Videl knihu zapečatenú siedmymi pečaťami v ruke Toho, ktorý sedel na tróne (Zj 5.1). Ďalej videl ako Baránok vzal knihu a otvoril pečate. Bol to brat Branham, ktorému bolo dané nadprirodzené zjavenie siedmich pečatí v marci 1963.

Prvé štyri pečate prebiehajú paralelne so siedmymi cirkevnými vekmi. Piata pečať hovorí o zavraždených Židoch a taktiež o Židoch, ktorí budú zavraždení v čase, ktorý ešte príde (Zj 6.9-11). To sa samozrejme stane až po vytrhnutí a po skončení služby dvoch prorokov (Zj 11). Otvorením šiestej pečate sa dozvedáme viac o príchode dňa Pánovho.

“A videl som, keď otvoril šiestu pečať a hľa, povstalo veľké zemetrasenie, a slnce sčernalo ako srsténé vrece, a mesiac bol celý ako krv.” (Zj 6.12)

Ó, aké jasné je Slovo Božie! Boh zaslúbil, že predtým, ako sa slnko obráti na temnotu a mesiac na krv, predtým, ako všetky diela človeka zhoria v plameňoch, predtým ako nastane “vyčistenie”, nám pošle proroka. Toto je najdôležitejšie zaslúbenie, ktoré malo byť naplnené v našom čase.

Kedykoľvek príde na scénu pravý prorok, ktorého služba je potvrdená Bohom, je naša pozornosť upretá na zvesť, ktorú prináša. Teraz sme znova prišli k dôležitému bodu, totiž povolanie a poverenie, ktoré bolo dané bratovi Branhamovi, a my sa za túto Božiu voľbu nehanbíme.

Veľmi zvláštnou udalosťou bolo prežitie, ktoré mal brat Branham 11. júna 1933, pri jeho prvom krste v rieke Ohio po jeho prvej evanjelizačnej kampani. Z nadprirodzeného svetla bolo na neho tri krát zavolané, “Pozri sa hore!” Keď sa pozrel hore, videl nadprirodzené svetlo a mocný hlas Pána povedal: **“Ako bol Ján Krstiteľ poslaný, aby predišiel prvému príchodu Krista, tak si ty poslaný s posolstvom, ktoré predíde druhému príchodu Krista.”** V apríli 1966 som stretol niekoľkých ľudí v Jeffersonville, v americkom štáte Indiana, ktorí boli očití svedkovia tohto veľkého prežitia. S týmto nadprirodzeným poverením je spojená zodpovednosť za cirkev Ježiša Krista ako nebola ešte nikdy predtým. Dary a povolania dané Bohom sú nezmeniteľné (Rm 11.29). Toto ešte stále platí: *“Lebo Pán Hospo-*

din nečiní ničoho, krome keď zjavil svoju tajnú radu svojim služobníkom prorokom.” (Amos 3.7). Tak je to napísané, a preto tomu tak veríme. Zaslúbenie, že Boh pošle proroka na konci času milosti pred začiatkom dňa Pánovho je týmto naplnené a potvrdené. Žiadne diela Božie nemôže prejsť pomimo Bohom ustanovenej služby, inak by sa naplnilo nasledovné: “Vidzte, vy pohŕdači, divte sa a zmiznite, lebo ja konám dielo za vašich dní, dielo, ktorému neuveríte, keby vám niekto rozprával o ňom.” (Sk 13.41)

Boh nepotrebuje žiadať ohľadom svojho konania nikoho o radu. On sám bdie nad Svojim Slovom a nesie plnú zodpovednosť za všetko, čo sa týka plánu Spasenia a celej rady Božej. On posielal svojich služobníkov priamym poverením, a tí tak potom majú taktiež podiel na tejto zodpovednosti. V 20.storočí, či tomu ľudia veria a prijímajú alebo nie, nebol žiadny iný muž na tvári zeme, ktorý by mal priame povolanie a poverenie ako brat Branham. Tento muž konal v priamej zodpovednosti pred Bohom podľa plánu spasenia pre konečný čas.

Ešte žije väčšina evanjelistov, ešte žijú charizmatické osobnosti z nasledujúcich prebudení a každého z nich by sme sa mohli opýtať, či teda obdržali priame povolanie, či môžu hovoriť o dni, hodine a mieste, kde a kedy im bolo od Pána dané poverenie v spásnych dejinách. Aj keď ešte nikdy nebolo toľko náboženskej činnosti ako teraz, stavajú všetci viac alebo menej podľa svojich vlastných pôsobivých programov svoje kráľovstvo v kráľovstve Božom. Pozorný pozorovateľ si všimne, že je to len náboženská zábava ozdobená biblickým rozprávaním.

Opakujem to z dôvodu zodpovednosti pred Bohom ešte raz. Službou brata Branhama bolo naplnené zaslúbenie proroka Malachiáša. Cesta Božia vedie k Božiemu povereniu a nie povedľa neho. Všetci vedia, že sme prišli do konečného času, a že príchod Ježiša Krista je blízko, aj keď nikto nepozná deň ani hodinu. Ak teda bolo bratovi Branhamovi povedané, že zvesť, ktoré mu bola zverená, predíde druhému príchodu Krista, tak je to záväzné pre všetkých, ktorí by chceli byť pripravení pri príchode Ježiša Krista.

K mimoriadnym službám Boh vždy povolal len jednotlivcov, a tým im tiež dal najväčšiu zodpovednosť. Týchto mužov Boh sám poveril a poslal na základe Svojho spásneho plánu. Len kto toto uznáva, ten ich službu prijme a bude veriť to, čo im Boh zjavil a zo Svojho Slova zveril. Blahoslavení sú tí, ktorí prijímajú toho, ktorého poslal Boh a beda tým, ktorí to nečinia. To, čo Pán hovorí o tých, ktorých posielal, zostáva pravdou na veky. *“Kto vás prijíma, mňa prijíma, a kto mňa prijíma, prijíma toho, ktorý ma poslal.”* (Mt 10.40).

“Kto vás počúva, mňa počúva, a kto vami pohŕda, mnou pohŕda; a kto mnou pohŕda, pohŕda tým, ktorý ma poslal.” (Lk 10.16).

“Amen, amen vám hovorím, že ten, kto prijíma toho, koho by som poslal, mňa prijíma; a kto mňa prijíma, prijíma toho, ktorý mňa poslal.” (Jn 13.20).

Musíme to zdôrazniť ešte raz: Ktokoľvek prechádza pomimo služby, ktorú Boh zaslúbil a ustanovil, taká osoba prechádza s opovrhnutím okolo Boha a toho, čo On činí.

Pravá trpezlivosť

V súvislosti s vytrhnutím a znovunapravením, ktoré musí ešte predtým nastať, sú nám dané dva zvláštne príklady: **prvý s Enochom a druhý s Jóbom**. Jób zažil dvojnásobné znovunapavenie a Enoch dostal potvrdenie, že sa Bohu líbil. **Jób** prešiel ťažkými skúškami ako nikto iný v jeho čase. Keď sa synovia Boží zišli pred Pánom Bohom, stalo sa, že tam bol prítomný aj Satan. Požiadal a bolo mu dovolené vziať Jóbovi všetko, čo mal. Potom Satan uderil v plnej sile. A to bol okamih, keď Jóbova žena povedala: *“Či sa ešte držíš svojej bezúhony? Zloreč Bohu a zomri!”* (Jób 2.9). Ale Jób zostal verný Bohu a Boh dokázal svoju vernosť svojmu služobníkovi. Satan mohol zničiť všetko, ale jeho duše sa nesmel dotknúť. Na konci skúšky stálo znovunapavenie: *“A Hospodín navrátil to, čo bolo odňaté Jóbovi, keď sa modlil za svojho priateľa. A Hospodín pridal všetkého toho, čo mal Job, dvojnásobne.”* (Jób 42.10).

V Novom Zákone sa Jakub na to odvolal a povzbudzuje veriacich, aby statočne vydržali. Píše o rannom a neskorom daždi a o návrate Pána a vyzýva nás: *“Za príklad, ako znášať zlé a ako zhovievať, vezmite si, moji bratia, prorokov, ktorí hovorili v mene Pánovom. Hľa, blahoslavíme tých, ktorí trpezlivo zniesli. O trpezlivosti Jóbovej ste počuli a koniec Pánov ste videli...”* (Jak 5.7-11). Nasledujúce miesto Písma sa týka všetkých, ktorí veria v pravde a chcú mať účasť pri znovunapavení a vytrhnutí: *“Tedy neodhodte svojej smelej dôvery, ktorá má veľkú odplatu. Lebo vám je trpezlivosti treba, aby ste si, keď vykonáte vôľu Božiu, odniesli zaslúbenie. Lebo ešte málo, máličko, a ten, ktorý má prísť, príde a nebude meškať.”* (Žd 10.35-39). Áno, príď skoro, Pane Ježišu! Amen.

Enochovi, siedmemu po Adamovi, bolo daná zvláštna výsada. Chodil s Bohom, *“A Enoch chodil s Bohom, a nebolo ho, lebo ho vzal Boh.”* (1M 5.21-24). On dal len jedno proroctvo, ktoré dokonca v Starom zákone nie je zapísané, ale až v Novom. *“A prorokoval aj o nich siedmy od Adama Enoch, keď povedal: Hľa prišiel Pán so svojimi svätými myriadami urobiť súd proti všetkým a náležite skárat všetkých ich bezbožníkov pre všetky skutky ich bezbožnosti, ktorými páchali bezbožnosť, a pre všetky tvrdé reči spupné, ktoré hovorili proti nemu, hriešnici, bezbožní.”* (Júda 1.14-15) O Enochovi ďalej čítame v Novom zákone: *“Vierou bol Enoch prenesený, aby nevidel smrti. A našli ho, pretože ho preniesol Boh. Lebo pred svojím prenesením dostal svedectvo, že sa ľúbi Bohu.”* (Žd 11.5) To je najdôležitejšie poslanstvo pre tých, ktorí chcú byť vzatí do Slávy. O Synovi Božom čítame: *“A hľa, bolo počuť hlas z nebies, ktorý hovoril: Toto je ten môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zalúbilo.”* (Mt 3.17) Práve tak musia všetci synovia a dcéry Božie vo viere a poslušnosti prejsť skrze vodný krst a taktiež krst Duchom Svätým, čím prijmu posvätenie, a tak nájdú zalúbenie Božie, pretože On: *“... predurčiac nás k synovstvu skrze Ježiša Krista cieľom neho podľa ľúbosti svojej vôle...”* (Ef 1.5)

Nasledujúce miesto Písma nám hovorí, čo bolo zaslúbené tým, ktorí našli Božie zalúbenie ako Enoch: *“Tomu, kto víťazí, dám sedieť so sebou na svojom tróne, ako som i ja zvíťazil a sedím so svojím Otcom na jeho tróne.”* (Zj 3.21)

Aké nádherné povolanie, byť takto vyvolený a vedieť, aký cieľ čaká na všetkých tých, ktorú budú mať účasť na prvom vzkriesení a pri vytrhnutí ! Toto je veľká lekcia, ktorú sa učíme od Enocha, siedmeho potomka od Adama: Chodenie s Bohom nás vedie ku svedectvu, že sme našli Božie zaľúbenie, ktoré potom vedie k vytrhnutiu.

Božské poverenie je záväzné

Teraz musíme venovať pozornosť tomu, čo Pán hovorí v Matúšovi 10.41: *“Kto prijíma proroka v mene proroka, dostane odplatu proroka...”* Na túto tému vznikli mnohé debaty, pretože už mnohé osoby povstali, a tvrdili, že sú proroci a započali so svojimi nasledovníkmi vlastné denominácie alebo náboženstvá. Ale práve v tom spočíva jasné poznávacie znamenie, že to boli falošní proroci. Pravý prorok je muž poslaný od Boha, s Božou zvestou pre cirkev, v súhlase s Božou večnou radou. On nepripravuje svoju vlastnú cestu, ale pripravuje cestu Pánu a zjednocuje nevestu a Ženícha.

Boh v našom čase síce služobníka vzal, ale zvest' nám zostala. Teraz už je len jedna otázka: *“Kto nesie túto zvest' v Božom poverení kryštálovo jasne do celého sveta?* Kto nepridáva k Svätému Písmu a nevykladá žiadny prorokov výrok. Kto celému ľudstvu zvestuje, že Boh je zodpovedný len za to, čo vo Svojom Slove zaslúbil, a potom zjavil skrze posledné posolstvo? Veci, ktoré ľudia očakávajú, ale nie sú v Svätom Písme doslovne napísané, môžu spôsobiť len rozdelenia a viesť ku sklamaniam.

Matúš 25 taktiež nesmie byť vykladaný. Tam nachádzame popis toho, čo sa stane pri príchode nebeského Ženícha. Múdre panny vojdú na svadbu a bláznivé zostanú pred zavretými dverami. Je napísané: *“A keď odišli kúpiť, prišiel ženích, a tie, ktoré boli hotové, vošli s ním na svadbu, a zavreli sa dvere.”* (Mt 25.10) V kapitole 24 je konečný čas popísaný zo všetkých strán. Tam sa Majstra pýtali: *“Povedz nám, kedy to bude, a čo bude znamením tvojho príchodu a skonania sveta?”* (Mt 24.3) Potom nasleduje podrobný popis toho, čo sa v konečnom čase na zemi stane až k varovaniu: *“Lebo povstanú falošní kristovia a falošní proroci a dajú veľké znamenia a budú robiť zázraky, takže by zviadli v blud, keby bolo možné, aj vyvolených.”* (v.24).

Ale vyvolení budú výnimkou, pretože oni nemôžu byť zvedení. Falošní pomazaní a falošní proroci sa považujú za potvrdených skrze znamenia a divy, ale nenachádzajú sa v súlade s učeníami Krista, ako nám boli zvestované skrze apoštolov a prorokov. Na konci Matúša 24 sa náš Pán pýta: *“Ktože je tedy tým verným sluhom a opatrným, ktorého ustanovil jeho Pán nad svojou čeladou, aby im dával pokrm na čas?”* Tento výrok nám pripomína, čo náš Pán povedal: *“Mojím pokrmom je to, aby som činil vôľu toho, ktorý ma poslal, a dokonil jeho dielo.”* (Jn 4.34)

Drahý Pán dokoná svoje dielo spasenia s tými Jeho, ktorý budú nájdení v Jeho vôli a Jeho Slove.

Dokončenie diela spásy sa teraz nachádza v záverečnej fáze. Božie Slovo je pre nás duchovným pokrmom a dokonalou orientáciou. Je našou túžbou poznať vôľu Božiu, obzvlášť v spojení s dokončením Božieho diela, až kým nebude plne zjavená. Zjavené Slovo Božie, ktoré nám bolo dané skrze výnimočne požehnanú a Božsky potvrdenú službu brata Branhama, je vskutku čerstvou mannou, ktorá je daná všetkým pravým služobníkom Pána, aby rovnaký pokrm mohol byť rozdeľovaný po celom svete. Toto je jediný spôsob, ako dosiahnuť jednotu v cirkvi-neveste Ježiša Krista: Všetci služobníci, ktorí kážu Slovo, musia teraz prevziať plnú zodpovednosť pred Bohom a zvestovať správne učenia všetkému ľudu, bez vlastných programov alebo zvláštnych učení. Skrze službu brata Branhama nám boli skutočne zjavené všetky tajomstvá, ktoré boli v Slove skryté. Skrze jeho službu boli v nás obnovené všetko zahŕňajúce, pôvodné učenia. Pán nám dal zaslúbenie: *“Hľa, idú dni, hovorí Pán Hospodin, že pošlem hlad na zem, nie hlad po chlebe ani nie smäd po vode, ale hlad a smäd počuť slová Hospodinove.”* (Amos 8.11) Ďakujeme Pánu za to že, nám dal správny duchovný pokrm v pravý čas.

Nikdy predtým nebolo Slovo Božie zjavené tak hlboko a obširne od 1. Mojžišovej až k Zjaveniu Jána, ako je tomu teraz. Sme vskutku ustanovení nad celým majetkom domu Božieho a smieme pravdivo s Pavlom povedať: *“Nech tak myslí o nás človek ako o služobníkoch Kristových a o správcoch”*

tajomstiev Božích. Tu ostatne sa vyhľadáva u správco, aby bol ktosi nájdený verný.” (1Kor 4.1-2)

V Matúšovi 25 je v súvislosti s príchodom Ženícha reč aj o pannách. Pavol píše ohľadom cirkvi: “... lebo som si vás zasnúbil jednému mužovi, aby som vás predstavil a oddal ako čistú pannu Kristovi.” (2Kor 11) V čase Abraháma bol služobník poslaný, aby našiel nevestu pre jeho zaslúbeného syna Izáka: “A deva bola veľmi krásneho vzozrenia, panna, ktorej ešte nebol poznal muž, a sišla ku pramennej studni a naplnila svoje vedro a vyšla.” (1M 24.16) Symbol panny znamená, že cirkev-nevesta sa musí oslobodiť od všetkého duchovného úpadku a náboženského smilstva, aby bola čistá a nepoškvrnená, keď sa stretne s Ženíchom. Pri dokonaní sú praví veriaci označení ako múdre panny, pretože boli vyvolaní von, oddelili sa a duchovne sa nepoškvrnili žiadnym spôsobom. Nebeský ženich vezme domov ako Svoju nevestu čistú, nepoškvrnenú pannu.

V Starom Zákone bol Izrael nazývaný pannou, obzvlášť v spojení so zhromaždením jeho ľudu na konci dní: “A milujem ťa večnou láskou, preto ti ustavične činím milosť. Ešte ťa vybudujem, a budeš vybudovaná, panno Izraelova.” (Jer 31.3-4) V Zjavení 14 je ukázaných 144.000 z dvanástich izraelských kmeňov s Baránkom na hore Sion. Toto je o nich napísané: “To sú tí, ktorí sa nepoškvrnili so ženami, lebo sú panenci. To sú tí, ktorí nasledujú Baránka, kamkoľvek ide; toto sú kúpení z ľudí, prvotinou Bohu a Baránkovi...” (v.4). Nepatria do žiadnej náboženskej alebo Mesiášskej skupiny v Izraeli. Sú to praví Židia, ktorí čakajú na okamih, keď v Jeruzaleme započnú svoju službu v poverení Božom dvaja proroci. V Zjavení 12 žena reprezentuje pravú cirkev, v Zjavení 17 reprezentuje odpadlá žena “svetovú cirkev”.

Porovnajme ďalej hlavné zaslúbenie o narodení Syna Božieho a o príchode ľudského dieťaťa, ktoré bude vzaté k Bohu (Zj 12.5). Celé stvorenie očakáva zjavenie Synov Božích (Rm 8.19-27). O narodení Spasiteľa čítame: “Hľa, panna počne a porodí syna...” (Izaiáš 7.14). O Márii, panne, nie “mladej pani”, ako tvrdia v poslednom čase rúhači, je napísané, ako jej anjel Gabriel priniesol zaslúbenie o narodení Syna Božieho. Ona uverila Slovu

zasľúbenia, Svätý duch ju zatienil, moc Najvyššieho prišla na ňu, Slovo sa stalo telom a Syn Boží sa narodil. (Mt 1, Lk 1)

Mária je príkladom pre múdre panny. Oni prijímajú nielen pomazanie Svätého Ducha, ako bláznivé panny, ale prijímajú taktiež semeno Slova, a nemajú nič do činenia s nijakým mužom, ktorý šíri výklady, práve tak, ako Mária nepoznala muža (Lk 1.34). Slovo je semeno a skrze Svätého Ducha prišla moc Božia na Máriu a rovnakým spôsobom príde aj na múdre panny. Múdre panny nemajú len lampy, ktoré symbolizujú osvietenie, ale majú taktiež plnosť Ducha vo svojich nádobách, vskutku, sa sami stávajú nádobami na slávu Pána. (2Tm 2.9-21)

Zodpovednosť pred Bohom

Teraz prichádzame k zodpovednosti, ktorú máme pred Bohom my, v našom čase. Všetci proroci mali svoj čas a svoju službu. Každý Bohom povolaný služobník vykonával svoju službu vo vôle Božej, podľa Slova Božieho a v jemu určenom čase. Ján Krstiteľ mal svoje poverenie, tak ako aj apoštol Peter a apoštol Pavol, a Ján na ostrove Patmos mal taktiež to svoje. S vďačnosťou taktiež poznávame, že brat Branham mal taktiež svoj čas a svoju službu, bola mu daná najväčšia zodpovednosť, aká kedy bola, to jest zvestovať všetky veci, ktoré nám boli zjavené prorokmi a apoštolmi a skrze to priviesť cirkev-nevestu späť k originálnemu Slovu. Každý, kto verí podľa Písma, má právo klásť otázku: “Kto má v našom čase, tesne pred návratom Krista, priame povolanie a poverenie od Boha priniesť zvesť do celého sveta?”

Žiadny služobník Boží nemusí svedčiť sám o sebe. To nečinili žiadni proroci ani apoštolovia. Ale každý prorok a apoštol mal priamu zodpovednosť pred Bohom vykonávať svoju službu podľa Božského povolania a poverenia. Napríklad apoštol Peter povedal: “Mužovia bratia, vy viete, že si Boh od dávnych dní vyvolil medzi nami, aby skrze moje ústa počuli pohania slovo evanjelia a uverili.” (Skutky apoštolov 15.7). Apoštol Pavol svedčí: “Lebo nám tak prikázal Pán, keď povedal: Položil som ťa za svetlo národom, aby si bol spasením až do posledného kraja zeme.” (Sk 13.46-49) Keď sa Jána

Krstiteľa pýtali, kto je, okamžite odpovedal: “Ja som hlas volajúceho na púšti: Urovnajte cestu Pánovu! ako povedal prorok Izaiáš.” (Jn 1.23). V poslednej kapitole Biblie čítame toto svedectvo: “Tieto slová sú verné a pravdivé. A Pán Boh svätých (duchov) a prorokov poslal svojho anjela, aby ukázal svojim sluhom, čo sa musí stať naskore.” (Zj 22.6).

Všetci vieme, že vo svete je mnoho osobností, ktoré si vzali na svoje plecia zodpovednosť v mnohých oblastiach, ale o to sa teraz nejedná. Náš záujem sa týka zodpovednosti v kráľovstve Božom. V priamej zodpovednosti pred Bohom som viac ako štyridsať rokov vykonával to, čím ma Pán sám povolal a poveril pred úsvitom 2. apríla 1962. Aj keď sa Satan od roku 1979 pokúsil všetkými prostriedkami zničiť mňa i dielo Božie, musím zostať verný nebeskému povolaniu a pokračovať v službe podľa poverenia, ktoré mi bolo dané, v plnej zodpovednosti pred Bohom.

Nie je to predsa moje dielo, ale dielo Pána, nie je to moje slovo, ale Jeho Slovo, nie je to moja cirkev, ale Jeho cirkev, ktorú On sám spasil a ktorú teraz vyvoláva von skrze poslednú zvesť (2Kor 6.14-18). Na konci predstaví slávnú Cirkev bez poškrvny a vrásky (Ef 5.27). Nebeský Ženích má na Zemi Nevestu, a všetci tí, ktorí sú časťou nevesty, budú počuť na hlas Ženícha.

Ďakujeme Bohu za to že Jeho Slovo so všetkými zaslúbeniami je posledný krát teraz na konci času milosti nesené do celého sveta a sme vďační za všetkých oddaných bratov, ktorí sa na tom správnom spôsobe spolupodieľajú. Sme taktiež vďační za zbor v Krefelde a za medzinárodné misijné centrum. Obzvlášť oceňujeme možnosť mať televízne vysielania v mnohých krajinách v nemeckom, anglickom a ruskom jazyku. Týmto spôsobom počuli večné evanjelium milióny ľudí. Žatva je prebohatá, a to najmä na africkom kontinente. Kázania kázané počas prvého víkendu každý mesiac tu v misijnom centre v Krefelde, ktoré sú simultánne prekladané do dvanástich rôznych jazykov vždy spôsobia mimoriadnu, priaznivú odozvu. Môžu byť dokonca vo svete počúvané naživo prostredníctvom internetu a to v siedmich rôznych jazykoch. Rovnakým spôsobom sme teraz schopní naživo vysielat' z Zürichu vo Švajčiarsku v dvoch jazy-

koch počas našich tamojších stretnutí na záver mesiaca. Každý je srdečne pozvaný pripojiť sa a mať účasť na tom, čo Boh v súčasnosti činí.

Pokračujeme v rozosielaní kázaní brata Branhama, našich obežníkov, kníh a brožúr v hlavných jazykoch do celého sveta, aby všetci tí, ktorí patria k Cirkvi-Neveste mali možnosť zosúladiť krok na správnej ceste. “*A riekol mi: Nezapečať slov proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko.*” (Zj 22:10) Otvorením pečatí sme si skutočne uvedomili fakt, že čas je naozaj blízko. Ktokoľvek má ucho, nech počuje, čo Duch teraz vraví cirkvi. Amen.

Misijná správa

Je to premáhajúce, ak nám je umožnené zažiť to, čo Boh práve teraz na celom svete činí.

Uplynula už viac ako polovica roka 2007 a každý mesiac bol naplnený zvláštnymi stretnutiami v rôznych krajinách. Sedemdesiatpäť až osemdesiat-tisíc ľudí počulo Slovo Božie počas misijnej cesty v júli, ktorá ma previedla skrze päť krajín Afriky. Športové štadióny boli naplnené až 18.000 ľuďmi na jedinom zhromaždení. Mnohí z nás si nevedia ani predstaviť stretnutie takýchto rozmerov. Spolu sme mali 21 stretnutí a Boh požehnal takým mocným spôsobom, že vypôsobili mnohé ovocie pre večnosť. Z Božej milosti som mohol zostať verný Božiemu povereniu a pokračovať v mesačných misijných cestách. Zvyčajne som v misijnom centre dva týždne a zvyšok mesiaca na misijných cestách. Som vám všetkým veľmi vďačný za to, že ma spomínate na modlitbách, ktoré ma sprevádzajú na cestách.

Je to vskutku víťazné ťaženie pravdy. Posledné volanie zaznieva a tí, ktorí majú ucho, aby počuli, čo Duch vraví cirkvám vychádzajú von, oddeľujú sa a sú očisťovaní. Ježiš Kristus, náš Pán a Spasiteľ zvíťazil na Golgote. Po tom, čo porazil Satana, smrť a peklo, Boh korunoval Jeho dielo Spasenia skrze Jeho zmŕtvychvstanie. Teraz je našim poverením zápasiť pre Jeho meno o poslušnosť viery medzi všetkými národmi. (Rm 1.5-6). Apoštol Pavol píše veriacim: “... medzi ktorými ste aj vy, povolani Ježiša Krista...”

(Rm 1.5-6). Dnes sú tieto slová adresované nám. My sme tí, ktorí prijali Božské poverenie a prijali zvesť, veriac jej z celého nášho srdca.

Slová napísané v Rimanom 11.4-7 zostávajú pravdivé naveky. Prvá otázka je: *“Ale čo mu hovorí na to Božia odvrata? ... Takto tedy stalo sa, že i v terajšom čase je zostatok podľa vyvolenia milosti ... ale vyvolenie dosiahlo...”* To sú mocné výroky. Sú to Božské pravdy platné pre každé časové obdobie. Vyvolení sa zjavujú ako posledný zostatok a sú tí jediní, ktorí dosiahnu konečný cieľ.

Čo náš Pán povedal v evanjeliu Jána 8.47 taktiež zostane naveky pravda: *“Ten, kto je z Boha, počúva slová Božie...”* Rovnako aj 1. Jána 2.21: *“Nepísal som vám preto, že neznáte pravdy, ale že ju znáte, a že niktorá lož nie je z pravdy.”* V 1. Jána 4.6 apoštol oprávnenne hovorí: *“My sme z Boha: kto zná Boha, čuje nás; kto nie je z Boha, nečuje nás.”* Tak tomu vždy bolo s vyvolenými až podnes. V tomto obežnom dopise sme sa zaoberali poverením a zodpovednosťou. Takáto zodpovednosť bolo daná mne a všetkým pravým služobníkom Božím. Kazatelia, ktorí sa podvoľujú svojej závidi a žiarlivosti, rozširujú ohovárania najhoršieho druhu. Vykonávajú skutočnú vraždu osobnosti a budú sa z toho zodpovedať pred Bohom. Skrze ich skutky zjavujú svoju skutočnú povahu a pôvod, čím sa naplňa nasledovné miesto Písma: *“Lebo to je tá zvesť, ktorú ste počuli od počiatku, aby sme milovali jeden druhého. Nie tak, ako čo Kain bol z toho zlého a zabil svojho brata...”* (1Jn 3.11-12)

Od samého počiatku, žiaľ, existovali dve rozdielne semená: Sú tí, ktorí nenávidia, a tí, ktorí sú nenávidení, tí, ktorí zabíjajú, a tí, ktoré sú zabíjaní, tí, čo prenasledujú, a tí, čo sú prenasledovaní, tí, čo ohovárajú, a tí, čo sú ohováraní. Spolu so všetkými pravými bratmi, ktorí taktiež nesú zodpovednosť pred Bohom v rôznych jazykoch a národoch, vzhladam k tomu, čo Boh teraz činí ku vzdelaniu Jeho cirkvi, a nie na jej ničenie, ktoré spôsobuje Satan, ten zlodej a vrah. Je to vždy jasne zjavené, v koho službe každá osoba stojí.

Všetci tí, ktorí hlásajú svoje vlastné výklady a ťahajú ľudí do svojho nasledovania. Medzi sebou súhlasia len v jednej veci, totiž keď sa jedná o to,

toho kto nesie pravé Slovo, prezentovať ako nedôveryhodného. Robia to v snahe dodať vierohodnosť vlastným výkladom. Presne to je dielo nepriateľa v pobožnom maskovaní. Len Božie Slovo zostáva naveky a len Božie Slovo je originálne semeno. Pravá cirkev bude cirkvou Slova.

Keď sa jedná o službu brata Branhama, vydával som svedectvo hneď od počiatku, čo môže byť overené v každom obežnom dopise, že on bol mužom poslaným od Boha, zaslúbeným prorokom pre náš čas. S rovnakým dôrazom som opakovaním deklaroval, že nikomu na zemi nie je dovolené prekrúcať výroky brata Branhama k jeho vlastnej záhube (2Pt 3.14-18), a tým sa pokúšať podporiť svoje vlastné učenia. Samotné pomyslenie na nespočetné rozdielne názory a výklady jednej témy, ktoré sú v obehu v rámci zvesti, zjaví i tej najjednoduchšej osobe, že nemôžu byť všetky správne. Boh má len jedinú správnu odpoveď na každú tému. Čo sa mňa týka, zvešť je Slovo a Slovo je zvešť, k čomu nemôže byť nič pridané a v čom nemôže byť zmenené. Je v dokonalej harmónii.

60. výročie štátu Izrael máj 1948 – máj 2008

Tak hovorí Pán: *“Navráť sa, panno Izraelova, navráť sa do týchto svojich miest!”* (Jer 31.21)

“ ... keď ich navrátim z národov a zhromažďím ich zo zemí ich nepriateľov a posväťím sa v nich pred očami mnohých národov.” (Ezechiel 39.27)

“A dovediem späť zajatých svojho ľudu Izraela, a vystavia spustlé mestá a budú bývať v nich, budú sadiť vinice a budú piť ich víno, narobia zahrád a budú jesť ich ovocie. A tak ich zasadím na ich zemi, a nebudú viacej vykorenení s povrchu svojej zeme, ktorú som im dal, hovorí Hospodín, tvoj Boh.” (Amos 9.14)

“A od fika sa naučte podobenstvu: keď už zmäkne jeho letorast a vyženie lístie, viete, že je už blízko leto. Tak aj vy, keď uvidíte všetko toto, vedzte, že je blízko, pred dvermi. Amen vám hovorím, že nepominie toto pokolenie, až sa to všetko stane. Nebo a zem pomínú, ale moje slová nikdy nepomínú.” (Mt 24.32-35)

“... a budú padať ostrím meča a zajatí zavedení budú medzi všetky národy, a Jeruzalem bude šliapaný od pohanov, dokiaľ sa nenaplnia časy pohanov.” (Lk 21.24)

Sme privilegovaná generácia, pretože svedčíme o naplnení všetkých týchto zaslúbení, ktoré dal Boh Izraelu. Žehnáme izraelskému ľudu v mene Pána a želáme pokoj Jeruzalemu. Šalom!

Pozvánka k výročnej ceste 2008

Šalom (pokoj) vám všetkým. Ak Boh dovoľí, plánujeme cestu do Izraela od 5. do 15. mája 2008, aby sme sa pripojili k oslavám 60. výročia dňa, kedy vznikol štát Izrael. Bude to veľmi zvláštna cesta pre všetkých, ktorí sa k nám môžu pripojiť. Zabezpečíme nemecký, francúzsky a anglický preklad. Každá z ciest, ktorú sme až doteraz podnikli, sa osvedčila ako trvajúce požehnanie pre všetkých účastníkov. Bolo by krásne, ak by sa mnohí bratia, sestry, priatelia a obzvlášť mladí ľudia tentoraz pripojili. Prosím pamätajte, že potrebujete pas platný počas roka 2008.

Ak máte záujem o ďalšie informácie kontaktujte misijné centrum. Náklady vrátane celého programu odhadujeme na základe predchádzajúcich ciest na približne 1.720 euro = 2.400 dolárov. Pre veriacich by mala byť Svätá zem vhodnou dovolenkovou krajinou. Rozhodnite sa, prosím čo najskôr, a dajte nám vedieť ak chcete mať účasť na tomto jedinečnom zážitku.

Vydanie Biblie

Považujem to za výsadu, že som mohol vyrastať v dome, kde rodinné pobožnosti s čítaním Biblie boli samozrejmosťou. Od Veľkého piatku 1945 som ju sám denne čítal. Najprv to bol Lutherov preklad, a počas mnohých rokov potom mnohé iné nemecké a inojazyčné preklady.

Tak ako sa každý rozhoduje, ktorý preklad uprednostní, i ja som si počas rokov osvojil z dôvodu jazykového a významového Mengeho preklad. Čo sa mi ale pri ňom nepáčilo boli rôzne poznámky prekladateľov, ktorí tak vyjadrovali svoj vlastný názor, a taktiež to, že začiatky veršov neboli

dostatočne zdôraznené. Hľadal som Bibliu, v ktorej stojí len Slovo Božie, ktorá je jasná a prehľadná, a má začiatky veršov a odstavcov, ale žiaľ som žiadnu, ktorá by tieto požiadavky splnila, nenašiel. Z tohoto dôvodu som sa rozhodol, že preklad Dr. Hermana Mengeho nechám vytlačiť, tak aby bol dobre čitateľný pre mladých aj starých. Biblická spoločnosť v Štutgarte nám na našu žiadosť odpovedala, a tlač zabezpečila. My v misijnom centre sme potom začali prípravu, v ktorej sme verš po verši, kapitolu po kapitole, niekoľko krát prečítali a spracovali. Tam, kde bol v zátvorkách uvedený ďalší význam slova, sme si vzali na pomoc iné preklady, aby sme sa rozhodli, aké slovo najlepšie vyjadruje pravý význam.

Pre mňa to znamená veľmi veľa, že službu, ktorú mi Pán zveril, smiem týmto vydaním Biblie korunovať. Radujem, sa že nám, ktorým Slovo Božie znamená všetko, je k dispozícii. Má koženú väzbu a zlatý orez, a možno si ju objednať tu v misijnom centre. Bude, tak ako aj iná literatúra, rozosielaná zdarma. Kto by sa chcel podieľať na nákladoch, môže to urobiť dobrovoľne formou obete.

Moja úprimná vďaka patrí Nemeckej biblickej spoločnosti v Štutgarte, ako aj všetkým, ktorí na tom v bázni pred Slovom Božím spolupracovali.

V poverení Božom pôsobiaci

Bro. Frank

Brat Frank na mieste, do ktorého ho Boh ustanovil, aby kázal Slovo Božie.

Som vojakom kríža, nasledovník Baránka, a mal by som sa báť za ním stáť, alebo niešť Jeho pohanenie?

Cesta je červená krvou svedkov, mal by som ja snáď kráčať po ružiach?

Kým iní bojovali aby zvíťazili, mal by som ja nečinne stáť?

Nie sú žiadni nepriatelia, ktorým musím čeliť?

Nemusím zahradiť potopu?

Je tento ohavný svet priateľom milosti? A pomôže mi na ceste k Bohu?

Iste musím bojovať ak mám zvíťaziť, daj mi odvahy, Pane.

Vydržím drinu, znesiem bolesť, na ramenách Tvojho Slova.

„Oblečte si celú zbraň Božiu, aby ste mohli obstáť proti taktike a úskočnosti diablovej.“ (Ef 6.11)

Počas prvého víkendu v septembri 2007 bola modlitebňa v Misijnom centre znova plná. *“Prichádzajú z východu a západu, prichádzajú zo vzdialených krajín...”*, ... prichádzajú, až kým nevojde ten posledný.